

Artikel 37

Erbloser Nachlaß

Soweit nach den Gesetzen eines Vertragspartners, die nach Artikel 36 Anwendung finden, ein Nachlaß als erblos dem Staat zufällt, fällt der bewegliche Nachlaß dem Staat zu, dessen Angehöriger der Erblasser zum Zeitpunkt des Todes war, der unbewegliche Nachlaß aber dem Staat, auf dessen Gebiet er sich befindet.

Artikel 38

Verfügungen von Todes wegen

(1) Die Fähigkeit zur Errichtung oder Aufhebung einer Verfügung von Todes wegen sowie auch die Rechtsfolgen von Willensmängeln richten sich nach dem Recht des Vertragspartners, dessen Angehöriger der Erblasser zur Zeit der Willenserklärung war. Nach diesem Recht bestimmen sich auch die zulässigen Arten von Verfügungen von Todes wegen.

(2) Die Form der Errichtung oder Aufhebung einer Verfügung von Todes wegen bestimmt sich nach dem Recht des Vertragspartners, dem der Erblasser angehört hat, oder nach dem Recht des Vertragspartners, auf dessen Gebiet die Rechtshandlung vorgenommen wurde.

Artikel 39

Zuständigkeit in Nachlaßsachen

(1) Die Regelung des beweglichen Nachlasses wird unbeschadet der Bestimmung des Abs. 4 dieses Artikels von den Organen des Vertragspartners vorgenommen, dessen Angehöriger der Erblasser zur Zeit seines Todes war.

(2) Die Regelung des unbeweglichen Nachlasses wird von den Organen des Vertragspartners vorgenommen, auf dessen Gebiet sich der Nachlaß befindet.

(3) Die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 gelten entsprechend auch für erbrechtliche Streitigkeiten.

(4) Wenn sich der gesamte bewegliche Nachlaß nach dem Angehörigen eines Vertragspartners auf dem Gebiet des anderen Vertragspartners befindet und wenn alle Erben damit einverstanden sind, so wird auf Antrag eines Erben oder eines Vermächtnisnehmers die Regelung des Nachlasses von den Organen des anderen Vertragspartners getroffen.

Artikel 40

Mitteilung von Todesfällen

(1) Stirbt auf dem Gebiet eines Vertragspartners ein Angehöriger des anderen Vertragspartners, so hat das zuständige Organ der diplomatischen oder konsularischen Vertretung des anderen Vertragspartners von dem Todesfall unverzüglich Kenntnis zu geben und gleichzeitig mitzuteilen, was über die Erben und ihren Wohnsitz oder Aufenthalt, über Umfang und Wert des Nachlasses sowie über das Vorhandensein einer Verfügung von Todes wegen bekannt ist. Dasselbe gilt, wenn das zuständige Organ eines der Vertragspartner erfährt, daß ein Angehöriger des anderen Vertragspartners, der auf dem Gebiet eines dritten Staates gestorben ist, auf dem Gebiet seines Staates Vermögen hinterlassen hat.

(2) Erhält die diplomatische oder konsularische Vertretung von einem im Abs. 1 genannten Todesfall Kenntnis, so hat sie zur Sicherung des Nachlasses das zuständige Nachlaßorgan zu benachrichtigen.

Articolul 37

Bunuri succesoriale vacante

Dacă potrivit legii Părții Contractante aplicabilă conform prevederilor alineatului 36 succesiunile vacante revin statului, în lipsă de moștenitori bunurile mobile revin statului al cărui cetățean a fost defunctul în momentul morții, iar bunurile imobile revin statului pe teritoriul căruia se află.

Articolul 38

Testamentul

1. În privința capacității de a testa ori de a revoca testamentul, precum și în privința consecințelor juridice ale viciilor de voință se va aplica legea Părții Contractante al cărei cetățean a fost defunctul la data întocmirii sau revocării testamentului. După aceea și lege se stabilesc de asemenea și felurile de dispoziții testamentare care sînt admise.

2. Forma întocmirii și revocării unui testament este aceea prevăzută de legea Părții Contractante al cărei cetățean a fost defunctul, sau de legea Părții Contractante pe teritoriul căreia aceste acte au fost făcute.

Articolul 39

Competința în cauzele de succesiune

1. Deschiderea succesiunii și întreaga procedură succesorală privind bunurile mobile sînt de competența instituțiilor Părții Contractante al cărei cetățean a fost defunctul în momentul morții, în afară de cazul în care se face aplicatiunea alineatului 4.

2. Deschiderea succesiunii și întreaga procedură succesorală privind bunurile imobile sînt de competența instituțiilor Părții Contractante pe teritoriul căreia se află aceste bunuri.

3. Dispozițiile alineatelor 1 și 2 se vor aplica corespunzător și pentru determinarea competenței în litigiile succesoriale.

4. Dacă toate bunurile mobile succesoriale rămase dela cetățeanul uneia din Părțile Contractante sînt situate pe teritoriul celeilalte Părți Contractante și dacă toți succesorii sînt de acord, la cererea oricărui succesori sau a altei persoane care are un drept la succesiune, competența revine instituțiilor acestei Părți Contractante.

Articolul 40

Comunicarea cazurilor de deces

1. În cazul cînd cetățeanul unei Părți Contractante moare pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, instituția competentă va înștiința de îndată reprezentanța diplomatică sau oficiul consular al celeilalte Părți Contractante despre deces, comunicînd în același timp tot ceea ce cunoaște despre succesori, despre domiciliul sau reședința lor, despre masa succesorală și valoarea succesiunii, precum și despre testament în caz că există. Această regulă se aplică și în cazul cînd instituția competentă a unei Părți Contractante este informată că cetățeanul celeilalte Părți Contractante, decedat pe teritoriul unui al treilea stat, a lăsat bunuri pe teritoriul statului ei.

2. Dacă reprezentanța diplomatică sau oficiul consular detine date cu privire la un deces în condițiile alineatului 1, va comunica aceasta instituției competente pentru a lua măsurile necesare de conservare a succesiunii.